

יודי אדרִי
רק סוחר?

עוז קרן

פסלה 1: „המערך מצפצף על הכל, חוץ מהקיבוצים“

פסלה 2: „המערך שוב מסובך בשחיתויות. בלסו“

פסלה 3: „המערך: עסקן מיפלגתי כמבקר מדינה“

במערך

משחקים

„בונקר“

שנים טענו נגד מיפלת העבודה כי גישה היא מיפלגתית, ולא ממלכתית. כל השנים הם עסקו במינוי „אנשינו“ בא שבוע האחרון שימנעו פרס והביאו את המועמדות של יעקב ניצן לתפקיד מבקר המדינה, והראה שלא למד דבר ולא שכח דבר. הוא הציע למנות לתפקיד המבקר דמות מיפלגתית מובהקת.

שוב שיחקה סיעת המערך לירי סיעת הליכוד. הפעם עזרו לליכוד גם הסיעות הקטנות.

הליכוד הציע את מועמדותו של איש המפרדל חיים קוברסקי. ברגע האחרון נשלף מועמד ממלכתי, בלתי מיפלגתי, מן הרשות השופטת, והקערה הקואליציונית התהפכה.

הליכוד ממשיך למנות את אנשיו לתפקידים. אבל הוא עושה זאת רק בדרך הפקידות. כשעומד על הפרק מינוי כמו יועץ מישפטי לממשלה נגיד ננקישראל או מבקר המדינה, שולף הליכוד מועמרים בלתימיפג לגתיים, הווכים לתמיכה רחבה.

המערך הכניס לעצמו גול נוסף, השלישי במספרו: מינויים מיפג לגתיים.

חבריה הכנסת מהליכוד אמרו הש

באה סיעת המערך ככנסת, הוציאה את קיבוצי התק"ם הכלל המשק, והכניסה לעצמה גול עצמי ראשון.

אומנם לקיבוצים מגיע, הם היו בין קורבנות הריבית הרצחנית במשק, אבל במערך שיחקו את המישחק שבו רצה הליכוד — הם הופיעו בפזוזה שמה שמעניין אותם הוא רק הקיבוצים.

המערך הובס בעבר בגלל שחי תריות, כא דוד בלס ומוכיח שוב, שמה שעשו פעם במאות אלפים, עושים היום במיליונים.

פעם הסתבכו ראשי המערך אישית: יצחק רבין עם השבועה הכתובה המפורסם.

כ שקבוצת כדורגל נשארתי בלי אוויר, היא יורדת להגנה. חלוציה מפסיקים להבקיע, המאמן מאבד את אמרו השבוע שהכל בגלל הליכוד. שוער טופג גולים. בסלנג של הכדורגל אומרים: הקבוצה משחקת בונקר. סיעת המערך ככנסת משחקת בונקר. בשבועות האחרונים היא ירדה להגנה וראשי הסיעה עוסקים בהסכרים ותירוצים.

רפי אדרִי, הירִד, איבד את העשׂ תונות. כמה חכ"ים, כמו אהרון הראש אמרו השבוע שהכל בגלל הליכוד. חבריה הכנסת חיים רמון אמר, ש„עם חברים כמו שיש בוועדה: הכספים, קשה לנהל מאבקים.“

לא חשוכה הסיבה. חשוכה התוצאה: סיעת המערך מכניסה גולים עצמיים. פרשת הסיוע לקיבוצים — גול עצמי; פרשת בלס — גול עצמי; בחירת מבקר המדינה — גול עצמי.

משחזרים סבילים. המצב הפנימי בתנועת החרות הוא היום גרוע מאד. פעם, התיקנות למציאת פיתרון לסיכ סוך בין החנות נגוה. ההתפרעויות שאירעו בוועידת התקנועה התירו רי שום גם על צמרת התנועה, על נבחרה ככנסת. הח"כים אמנם אינם מכים זה את זה, כפי שעשו הצירים מן השורה, אך האווירה הקשה בין שרי תנועת החרות משפיעה על חבריה הכנסת המקורבים.

הדבר היחיד שהשתנה בחרות: אריאל שרון הפר את בריתו עם דוד לוי, וכרת ברית עם מחנה שמיר-ארנס. מלבד זה, הכל ממשכיים להשחיו סכינים. משה ארנס נגד לוי. שרון נגד ארנס, לוי נגד כולם.

מי שמציל את הליכוד היום זה המערך.

כמשך שנתיים היו כמיפלת העי בודה שיכורים משיקוב התרמית — גם תרמיתו האישית של שימנעון פרס, גם תרמית המיפלתה בציבור. והנה, פיתאום, נפחות 207 יום, סיפק המערך לליכוד את כל מה שהיה ררוש כדי להחיות את אוירת השינאה ש רווחה בציבור כלפי מיפלת העבודה.

בקרוב מאסא, מיפלת העבודה מני סה להציל את הקיבוצים. חלקים רבים בציבור הישראלי, בעיקר המיוחחים, משוכנעים הפעם יותר מתמיד, שמפי לגת העבודה מעדיפה את הקיבוצים, את המושבים, את חברת העובדים והמשק ההסתדרותי על פני האיני טרסטים של עיירות הפיתוח ושכונות המצוקה.

סיעת הליכוד ככנסת הצליחה להר ביל את סיעת המערך לעמדת הת גוננות. „אתם רוצים כסף לקיבוצים? — אנחנו רוצים כסף לעיירות הפיתוח ולישוכייהודה ושומרון“ אמרו להם.

עוז קרן

הראל
הכל בגלל הליכוד!

אשר ירלין בעיסקי קופת החוליים. אברהם עופר בענייני שיכון. היום בא דוד בלס ומנסה להוכיח שבמערך לא השתנו אלא דברי אחד: ראשי המערך היום אינם מתכבדים אישית, יש להם קבלנים, הם מפעילים אנשי עסקים שיסתבכו עבורם.

חבריה הכנסת מיכאל איתן מחרות הגיש הצעה לסדרהיום ככנסת: „גי לויים על עבירות על חוקי מימון מיפלות במערכת הבחירות האחרונה ולאחריה“. לכאורה, הצעה תמימה. הנהלת הקואליציה, הצעתה של חבריה הכנסת רפי אדרִי, החליטה לקבל את הצעתו של איתן.

אדרִי, כמו שאר חבריו לסיעת המערך, לא ראה את העוקץ שבהצעת איתן. הוא וחבריו הבינו את הפשלה רק כשאתן דיבר במליאת הכנסת, והצעתו התמימה לכאורה הפכה לפרשת בלס. חברי סיעת המערך התנגדו, והובסו בהצבעה.

אותו הרוב גם הסיר מעל סדרהיום הצעה של חבריה הכנסת שבה וייס, ש באה לגנות את הצעתו של איתן. סיעת המערך הכניסה לעצמה גול עצמי שני, הפעם תחת הכותרת: „שחיתויות“.

ישיבות לסיפוק האגו. כמשך

עוז קרן

רמון
ממך לא אלמד!

עוז קרן

אבן
הכנסת לא מעניינת אותי!

בוע, שלהתנהגות המערך בשבועות האחרונים יש רק הסבר פסיכולוגי: במערך האמינו בשנתיים האחרונות שמשוהו חייב לקרות: שברגע האחרון לא תהיה רוטציה; שפרס ימשיך לעמוד בראש ממשלה, אפילו צרה: שהמתחים בתוך חרות ובליברלים יגברו על כל הגיון.

ואו, לפתע, יצא להם האוויר: הרר טציה התקיימה במערה; שמיר הוא ראשיה ממשלה; ההגיון גובר על כל מאבק פנימי בליכוד. הקיטורים הנשמעים אצל חברי סיעת המערך ככנסת מתנקים לעברו

של איש אחד: רפי אדרִי. הוא יושב ראש הקואליציה וגם יושב ראש סיעת המערך. מה שנקרא כפל-תפקידים. הוא מגיע בלתי-מוכן לישיבות. אינו יודע לנהל ישיבות או מאבקים פוליטיים. הוא לא מכין נירות-עבודה, ולא מנצל את כישוריהם של חבריה הכנסת המיקצועיים. לחברים רבים יש חוסרנחת מה יושב ראש. אדרִי, הם אומרים, הוא איש ניהול, סוחר, איש עסקים. הוא אינו חי את הסיעה, אינו מכיר את העבודה הפרלמנטרית.

המתלוננים עליו אינם מוכנים להודות בשמם. רפי, הם אומרים, מקבל כל ביקורת בפגיעה אישית. הוא אינו יודע לקבל ביקורת עניינית. כל ביקורת הופכת להיות עניין ערתי.

ברכילות הפנימית מסכמים חברי הכנסת כל קיטור במילים: „אין הגי הגה“.

השבוע ישב הפורום שהתבקש להחליט בעניין התקציב. חבריה הכנסת חיים רמון, מרכז סיעת המערך בוועדת הכספים, ישב אף הוא בפורום זה. רמון לא נתן לאיש מהנוכחים לדבר. כל הומן הוא התפרץ לדיברי אחרים, צעק, נזף והפריע למהלך התקין של הישיבה.

אדרִי התפרץ על רמון, ואמר לו שכך אי אפשר לנהל ישיבה.

רמון: „כן, כן, ממך אני אלמד! ראיתי איך ניהלת את עניין מבקר המדינה“ חברים שהשתתפו באותה ישיבה אומרים שאררי נדהם. זו היתה הפעם הראשונה שמשוהו העז להתקיף אותו פני-אל-פנים.

סיעת המערך ככנסת משתדלת לכנס את חבריה אחת לשבועיים,

עוז קרן

נמיר
בחלקת-אלוהים הקטנה שלה!

לישיבות-סיעה. בקרב עובדי הסיעה — העוזים הפרלמנטרים, הרובנים, עוזייהדוברים, עוזישרים, בסך הכל מחנה גדול המונה קרוב ל-50 איש — נוצר בזמן האחרון מילון מיוחד לישיבות. למשל:

● „ישיבות קיטור“ — ישיבות שנועדו לצורך הוצאת קיטור. להשי מצות. ישיבות בלי תכלית.

● „ישיבות אפרטיביות“ — בהן מתקבלות החלטות שאיש אינו טורח לבצען.

● „ישיבות לסיפוק האגו“ — המתכנסות אחרי ישיבות „שרינו“. בישיבות אלה מביימים חבריה הכנסת של המערך הצגה שגם הם מתכנסים כדי לקבל החלטות ולקבוע מדיניות. בלשון אחד העובדים: „החברה שלנו מפתחים מהדימוי של חותמת-גומי, עושים הצגה שמה ששרינו החליטו טעון אישור“.

ויש עוד סוג של ישיבות. אלה נקראות „ישיבות הסיעה מחזקת את די...“ בהן הסיעה מחזקת את ידי ממלא-מקום ראשיה ממשלה. או סגן שרהחלקאות, או שרהחלקיטה או מוכל ההסתדרות. הן מכונות גם: „ישיבות יידיים“.

בעיה של יוקרה. המצב כסיעת המערך הגיע למצב שלא היה כמותו בשנים האחרונות. חברי הסיעה מסתובבים מתוסכלים כי ההחלטות מתקבלות בממשלה או בישיבות „שרינו“, אבל לא בסיעה. לחברים רבים קשה לבלוע החלטות, מהלכים פוליטיים וחוקים שעליהם החליטה הממשלה הדר ראשית.

הסיעה נתונה בלחצים מלמטה של הסקטורים השונים הקשורים במיפלת העבודה, כמו סולל בונה, קופת-הי חולים, המושבים והקיבוצים, או חברי המרכז, וללחצים מלמעלה של שימנעון פרס ואפילו של יצחק רבין.

שריה המערך כמעט שאינם מגיעים לישיבות-סיעה. מוכל המיפלתה משׂ תדל שלא להתערב בענייני הסיעה ככנסת. מוכל ההסתדרות מולול כסרי עה, ומופיע לישיבותיה רק כשהדרושים נוגעים ישירות להסתדרות.

בכלל, ישראל קיטר משחק מישחק עצמאי, ואומרים עליו כי על רקע חולשת המיפלתה הוא בולט בעיקר כנסיון לבנות את מעמדו.

החברים מגיירים את הסיעה כרר דה, אנמית, שאין בה מאבקים רציניים ודינויים מעמיקים.

אבא אבן תקוע בוועדת-החרוץ והי ביטחון, שהוא עומד בראשה, וגם נמצא הרבה זמן בחוץ-לארץ. הוא אינו חי את החיים הפרלמנטריים. הכנסת אינה מעניינת אותו.

לשמחה ריניץ יש בעיה של יוקרה. הוא היה פעם שגריר באמריקה. ריניץ אינו עצמאי בסיעה, ואומר בדרר-כלל את מה ששמע מפרס או מה שהוא חושב שפרס ישמח לשמוע ממנו.

עברא-ליוהאב הראושה מתעסק רק בענייני ערבים, ומנחם הכהן אינו פעיל.

חברי הסיעה הפעילים הם מי שיש להם חלקת-אלוהים קטנה שלהם. אלה הם בדרך כלל ראש הוועדות, כמו אורה נמיר ודודי ליבאי, וגם חיים רמון ואפרים שלום מוועדת-הכספים.

הסיעה ככנסת אינה מתפקדת. אין בה פעילות והיוונים חוזרים. אדרִי מנסה כל העת לשמור על אחדות. צל המאבק רביץ-פרס מרחף מעל לראשי החברים. כשביקש חיים רמון להעלות לדיון את היחסים שבין ישראל לדרום-אפריקה, העניין לא נדון. אף אחד לא רצה שם להסתבך עם רבין.

אדרִי מקפיד שלא להעלות נושאים השנויים במחלוקת, או נושאים ש שימנעון פרס לא יאהב אותם.

אחד מחברי הסיעה סיכם את השׂ בוע האחרון ואת כישלונות המערך בימים האחרונים ואמר, כי המערך צריך לחזור לימי-שחל העליונים. לי ימים שבהם היתה הסיעה אופוזיציה לוחמת ונאבקת. אין לסיעה מעמד ויוקרה. היא איבדה את השליטון על חבריה, והפכה לגרועה שכסיעת הכנסת.